

DESIRE®

A romantic couple is shown in a close embrace on a grey tufted sofa. The man, on the left, has dark hair and a beard, wearing a black long-sleeved shirt and a gold watch. The woman, on the right, has blonde wavy hair and is wearing a vibrant blue strapless dress, a black beaded necklace, and a black bracelet. They are looking into each other's eyes, creating an intimate and sensual atmosphere.

Fiona Brandová
Úklady
svatební noci

FIONA BRANDOVÁ

ÚKLADY SVATEBNÍ
NOCI

PŘEKLAD

PETR KOVÁCS

Milá čtenářko,

jsem rád, že se nepoddáváte podzimním splínům a hledáte drobné radosti pro každodenní život. Víte, proč jsem o tom přesvědčený? No přece proto, že držíte v rukou mou knihu a dovolíte si snít...

Mé říjnové tituly se točí kolem chtěných a plánovaných svateb a zasnub, které samozřejmě mají něco vyřešit... ať již přístup k dědictví nebo vylepšit status v rodině, kde jsou už všichni šťastně zadaní, či dokonce zabránit výpovědi z pracovního, přátelského a, jak se ukáže, i potenciálně milostného vztahu.

Věřím, že Vás nezklamou ani Úklady svatební noci, ani Bohyně chaosu, natožpak povídka Zamilovaná do ničemy. Vždyť všechny vypráví o lásce a o naději...

S láskou

Váš Harlequin

Fiona Brandová

ÚKLADY SVATEBNÍ NOCI

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Needed: One Convenient Husband

První vydání:
Harlequin Books, 2016

Překlad:
Petr Kovács

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2016 by Fiona Gillibrand
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2025 (Úklady svatební noci: 2017 by HarperCollins Polska
sp. z o.o.)
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S. A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-2164-4 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-2165-1 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-2166-8 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Kyle Messena přimhouřil oči a sledoval svatební vůz, který právě zdolal stoupání ke kostelu na vrcholku kopce v Delfíní zátocce. Nevěsta v dlouhých bílých šatech vystoupila z luxusní limuzíny a do tváře ji ihned uhodil prudký poryv větru. Obličej jí zakrýval závoj, ale její zlatohnědé vlasy, rozcuchané větrem, byly stejné jako dřív. Jako tenkrát. Zaplavila ho vlna dávných, ale přesto bolestně živých vzpomínek.

V krvi se mu prudce rozproudil adrenalin a připadal si jako ve zpomaleném filmu. Anebo se čas zastavil úplně? Kéž by. Protože pak by snad mohl ještě něco dělat a nemusel by tu jenom bezmocně stát a dívat se, jak si Eva Atraeusová bere muže, jehož jedinou motivací ke sňatku byly peníze, které mu jeho nevěsta přinese. Eva ho dokonale přelstila. Byl si jistý, že jí její neuvážený krok překazil.

Kyle dvěma ráznými kroky vystoupil ze stínu mohutného košatého dubu a vešel do horkého novozélandského odpoledne. Další poryv větru uchopil nevěstin závoj a poprvé odhalil i její obličej.

To není ona, blesklo mu okamžitě hlavou a celým tělem se mu rozlil osvobozující pocit úlevy. Rázem se zbavil i nesnesitelného trýznivého napětí, které ho

již dlouhé roky svíralo jako nelítostné železné okovy. Už od smrti jeho ženy a syna. Smrti, jíž mohl a měl zabránit. Od té doby již žádný další vztah se ženou nenavázal, jako by pro něj milostný život jednou provždy skončil.

Povinnost vypořádat dědictví impéria rodiny Atraeusových mu vnesla do jeho staromládeneckého života nevítaný neklid. Necitlivá a nepochopitelná podmínka Evina adoptivního otce obrátila Kyleův svět naruby a tento stav trval již několik nesnesitelně dlouhých měsíců. Eva měla zdědit pohádkové bohatství. Aby se k němu však dostala, musela se provdat. A vzít si měla buď Messenu – tedy jeho –, nebo kohokoli jiného pod podmínkou, že bude chtít ji a ne pouze její peníze.

Kyle byl ustanoven vykonavatelem poslední vůle, a to se mu ani trochu nelíbilo. Hru svého zesnulého prastrýce však velice dobře chápal. Mario ho jmenoval jen proto, aby se ho ještě jednou a naposledy pokusil přimět k tomu, aby si Evu vzal. Ženu, po níž kdysi tolik toužil a kterou pak opustil. Již jejich první setkání mu neomylně naznačilo, že ji kdesi v hloubi srdce stále chce, že na ni ve skutečnosti nikdy nezapomněl. Přitahovala ho úplně stejně jako tehdy. Silou, jíž se nedokázal bránit. A nyní se měl jen tak dívat, jak si bere někoho jiného? To všechno Mario tušil, a proto mu připravil past, z níž pro něj nebylo úniku. I proto Kyle práci vykonavatele závěti nedokázal odmítnout.

Další poryv větru a poodhalený závoj prozradil, že nevěsta je i trochu při těle. Také vlasy měla o několik odstínů světlejší, než byla Evina zářivá, téměř ohnivá hříva. Takovou si ji pamatoval ještě z dob, kdy jí bylo pouhých šestnáct let, ale už tehdy se do jejích vlasů zamiloval.

Pomalů se uklidňoval. Jeho záměr svatbu překazit

nejspíš vyšel a Kyle usoudil, že nastal čas odejít. Jenže před kostel právě dorazil sexy sporták s logem Eviny firmy *Šťastný sňatek*, a Kyle pochopil, že teď rozhodně nikam nepůjde.

Eva Atraeusová, v přiléhavém růžovém kostýmku, který zdůrazňoval její dokonalé tvary, vystoupila z vozu a hlasitě za sebou zabouchla dveře. U jednoho ucha si přidržovala mobilní telefon, druhou si přehodila přes rameno kabelku stejně růžovou jako kostýmek a lodičky na pořádně vysokých podpatcích, které měla na nohách. Ladným krokem modelky na úžasně sexy nohách vykročila ke kostelu. Kdyby byla jen o pár centimetrů vyšší než sto sedmdesát čtyři centimetry, na kterých se její růst nakonec zastavil, stala by se zcela jistě královnou přehlídkových mol, ale i tak jí její nádherně tvarovaná postava, exoticky tmavé oči a výrazné, svůdné lícní kosti zajistily nadpozemsky úspěšnou kariéru před objektivy fotoaparátů a kamer. Eva se stala celosvětovou hvězdou a její tvář se pravidelně objevovala na titulních stránkách snad všech módních či dámských časopisů, které na trhu něco znamenaly. Nádherná, úžasná, s chováním a životním stylem, který si zcela jistě mohl dovolit jen málokdo, neúnavně přitahovala pozornost všech sloupkařů společenských rubrik od seriózních deníků až po ty nejbulvárnější magazíny. Svojí oslnivou krásou popletla hlavu tolika mladým milionářům, že o nich ztratili přehled i ti nejpečlivější paparazziové, kteří ji na každém kroku sledovali. A Kyle nebyl výjimkou.

Nyní se podvědomě celý napjal, obzvláště když pochopil, že jeho přítomnost již zaznamenala.

Svatebčané zmizeli v kostele a Eva ukončila telefonát, ale namísto do kostela zamířila rovnou k němu. „Co děláš na *mé* svatbě?“

Kyle potlačil prvotní nával podráždění, způsobený

tím, jak mu záměrně zdůraznila, že tohle je *její* svatba. Stejně tak chápal, že má úplně stejný důvod k podráždění jako on. Tento satební den měl být skutečně její. Až na to, že jí svatbu překazil svými intrikami, když ženichovi na poslední chvíli nabídl práci v Dubaji. Pochopitelně za peníze, kterým nebylo možné odolat. Kyle to viděl jednoduše tak, že ženich dal přednost jedné pracovní nabídce před druhou. Skutečnost, že investiční a daňový poradce po jeho nabídce sáhl s takovou rychlostí, a jak se zdálo, dokonce i s úlevou, Kylea jen utvrdila v přesvědčení, že jeho zásah byl zcela oprávněný. „Neměla sis plánovat svatbu, o níž jsi už dopředu věděla, že nemá vůbec žádný smysl.“

Přejela ho zlostným, hněvivým pohledem. „A co když jsem byla do Jeremyho opravdu zamilovaná?“

Zvedl obočí a lhostejně pokrčil rameny. „Po čtyřech týdnech známosti?“

„Sám moc dobře víš, že na něco takového stačí i mnohem míň...“ Eva se odmlčela a tváře jí najednou pokryl ruměnek. Sklonila se ke kabelce a začala v ní překotně hledat. Nakonec si vytáhla sluneční brýle a ihned si je nasadila. „Mohl bys mi laskavě vysvětlit, proč se tady schováváš pod stromem na úplně cizí, ryze soukromé svatbě? Předpokládám, žeš mi sem nepřišel dělat další scény?“

Založil si paže spokojeně na prsou. „Jestli si myslíš, že mě odsud jen tak vyhodíš, tak se pleteš. Jsem tady jako host ženicha. Spravuju mu totiž investiční portfolio.“

Zhluboka se nadechla a Kyle se jako omámený díval, jak její podráždění vystřídal vzápětí jeden z těch okouzlujících úsměvů, které se na něj tak často smály z titulních stránek nejruznějších časopisů a které spolehlivě stačily na to, aby všem mužům vypínal mozek a přepínal se do režimu, který neměl vůbec

nic společného ani s myšlením, ani s logikou. „To je tedy i na tebe dost slabé.“

„Ale funguje to,“ usmál se na ni.

„A já jsem si byla téměř jistá, že ses přišel ujistit, že se mi na poslední chvíli nepodařilo najít si někoho jiného.“

Zamžoural do slunce, které mu nyní svítilo přímo do očí, a potlačil touhu nakročit až těsně k ní. „Nevídám důvod, proč bych ti měl ve svatbě bránit.“

Naklonila hlavu na stranu a chvíli si ho se zájmem prohlížela. „To asi ne, ledaže by se jednalo o muže, kterého si vyberu já sama. Všichni ostatní jsou fajn.“

„Musíš si vybírat lépe,“ doporučil jí a nasál do sebe květinovou vůni jejího parfému. Z nejrůznějších nabídek, které za uplynulých několik měsíců dostala, si postupně vybrala tři naprosté zoufalce úplně na mizině ochotné podepsat předmanželskou smlouvu s pevně stanoveným datem minimální délky manželství dva roky, přesně tak jak to určovaly podmínky Mariovy poslední vůle. Kyle jako vykonavatel závěti měl absolutní právo veta.

„Jeremy mohl být vynikající manžel. Líbil se mi, byl milý, měl i docela slušné místo, měl...“

„Ryze finanční důvody. To se neslučuje s podmínkami poslední vůle. Je mi líto.“

Její výraz byl náhle studený a útočný. „Potřeboval peníze k uhrazení jistých dluhů. Co je na tom tak špatného?“

„Jen to, že by se Mario musel obracet v hrobě, kdyby věděl, že sis vzala někoho, kdo je závislý na hazardu.“

Mezi oběma se na okamžik rozhostilo ledové ticho, přerušované pouze tóny svatebního pochodu, které se k nim nesly z kostela. „Jestli si tedy mám vzít pana *Správného* dle Kylea Messeny, tak by ses mohl možná obtěžovat, a nějakého takového mi sám

najít, nemyslíš? Připomínám ovšem, že se musím vdát nejpozději...“ Eva se podívala na své růžové náramkové hodinky, „příští měsíc. A kvůli tobě mi zbývají poslední tři týdny, pak půjde celé mé dědictví na třináct let k ledu.“

Navzdory tlaku, jemuž se ho pokusila vystavit a který, jak dobře věděl, musel dříve či později přijít, v sobě pocítil jemné bodnutí viny.

Se ženami a vztahy s nimi měl vždycky jenom problémy. Mnohem více mu vyhovovala přesně stanovená pravidla ve světě vojenských a bankovních operací, ve kterém jeho rodina zaujímala již po několik generací prominentní místo. Když byl v armádě, dokázal naplánovat přepadení základen Talibanu, a stejně dobře uměl odhadnout i vývoj na kapitálových trzích. Ale láska a zodpovědnost a s nimi spojené pocity nesnesitelné viny – ne, to už opravdu nehodlá nikdy v životě riskovat. „Já ti tvé dědictví přece neupírám,“ bránil se.

Její překrásný úsměv zmizel stejně rychle, jako se před chvílí objevil. „Ne?“ zajímala se s podivným podtónem v hlase. „Až na to, že to tak nejspíš dopadne.“

S těmi slovy se na místě otočila a zamířila zpět ke svému vozu.

Kyle se za ní zamračeně díval a ještě jednou si v duchu přehrával její poslední slova. Zdálo se mu to, nebo se opravdu málem rozplakala? Za celou dobu, co se znali, ji viděl plakat jen dvakrát. Jinak působila vždy dojmem, že má vše, své emoce nevyjímaje, pevně pod kontrolou. Tím prvním případem byl Mariův pohřeb před rokem. Od toho druhého už uplynulo celých jedenáct let. Před očima se mu mihla dávno zasunutá vzpomínka. Zapadající slunce, rozehřátá písčitá pláž a v dáli hlahol rodinného večírku u moře. A najednou měl její ruce kolem krku, nasával do sebe

vůni její kůže, jejích vlasů, cítil na sobě její mladé, roztoužené tělo. Bylo mu tehdy devatenáct a jí pouhých sedmnáct. Kdyby se tam tenkrát neobjevil zničehonic Mario, jako by měl nějaký šestý smysl, zcela jistě by to neskončilo pouhým líbáním.

Rozhovor, který ještě téhož večera s Mariem absolvoval, byl krátký a až brutálně přímočarý. Eva je možná opravdu nádherná a zcela jistě již působí jako plně dospělá žena, ale je to pořád jenom nejistý a lehce zneužitelný sirotek z rozvrácené rodiny. Mario se jí ujal, aby ji chránil, a přesně to teď také dělá. Eva potřebuje ochránce, nikoli svůdce. Mario nezacházel do žádných podrobností, ale význam jeho sdělení byl jasný. Dej od Evy ruce pryč. Tohle zboží není pro tebe.

Až doteď.

Kyle si ovšem nečinil žádné iluze o tom, proč Mario tak náhle změnil názor a učinil z něj vykonavatele své závěti, i když se k němu po celé ty roky choval jako k nájezdníkovi, ke škodné, která usiluje o jeho jediné dítě. Eva se totiž stejně dlouho úspěšně bránila všem jeho pokusům najít jí spolehlivého a zajištěného manžela z řad potomků Mariovyh bohatých obchodních přátel a partnerů. Mario tedy spolkl svojí hrdost a takřka přes noc změnil názor na ty „nevycválané Messenovic kluky“, a pokusil se Evu postupně provdat za oba Kyleovy starší bratry Gabriela a Nicka. Když mu ani tato strategie nevyšla, protože bratři si mezitím našli vlastní partnerky, a nejmladší z bratrů, Damián, chodil již několik let se svojí láskou ze střední školy a rozhodně na tom nehodlal nic měnit, již zcela zoufalý Mario se tedy jako k poslední záchraně upřel ke Kyleovi.

S pohledem stále upřeným na Evu, zamířil ke svému maserati. Je zřejmé, že dnes se Eva rozhodně nevdává, takže se může vrátit zpět do Aucklandu

ke svému rušnému, dokonale organizovanému a dopodrobna naplánovanému životu. Když na to trochu šlápně, stihne ještě nekomplikované rande s Elisou, ředitelkou jedné z bank, s nimiž spolupracoval. Poslední dobou na sebe docela často naráželi při nej-různějších společenských příležitostech. Zavolá jí a pozve ji na večeři. Už si takto párkrát zcela nezávazně vyšli.

Maserati stálo kousek od jejího sportáku a Kyle již sahal na kliku, když mu hlavou probleskl podivný nápad. To její pohoršení, slzy, náhlé otočení a rychlý ústup ze scény, něco mu na tom nesesedělo. Tohle přece není ona. Co když to celé jen hrála. Má za sebou koneckonců i nějaké kurzy herectví a dokonce jí i nabízel roli v jednom z těch nekonečných seriálů. Nakonec odmítla, protože už byla pevně rozhodnutá založit si svatební agenturu.

Podezření, že jí naletěl, bylo s každým krokem silnější, a Kyle proto upustil klíčky od maserati zpět do kapsy. Napadal ho jediný důvod, proč v něm Eva chtěla probudit pocit viny. Jednoduše si nepřála, aby se po obřadu vydal na svatební hostinu. Podle všeho si za Jeremyho rychle našla náhradu, a protože to mohl být její definitivně poslední pokus splnit podmínky Mariovy závěti a vdát se, držela si svého potenciálního ženicha co nejbližší, aby měla situaci neustále pevně v rukou. A s věčně podezíravým Kylem v blízkosti mohly vzít všechny její plány hodně rychle za své.

Jeho podezření ještě zesílilo, když ji zahlédl, jak při pohledu na něj, narychlo končí rozhovor s kým-si, komu říkala Troy. Kyle podvědomě zatnul ruce v pěst. Bezpochyby Troy Kendal. Rádoby sportovní celebrita, s níž se Eva seznámila ani ne před týdnem. Byl on tou její poslední, zoufalý nadějí? Kde se vzala, tu se vzala, zalomcovala s ním nečekaně silná

a nevysvětlitelná žárlivost. Stejně nelogická jako jeho nesnesitelná touha po této ženě.

Jestliže se Eva před chvílí málem rozplakala, byly to zcela jistě nefalšované krokodýlí slzy.

Jen se ho chtěla zbavit.

Až na to, že Kyle už neměl nejmenší touhu *kamkoli* odcházet a vyklízet tím *komusi* pole. Počkal, až si hodí telefon zpět do kabelky a přistoupil těsně k ní.

„Musíme si promluvit.“

„A já jsem si myslela, že právě to jsme před chvílí dělali?“ zatvářila se překvapeně.

Upustila kabelku na sedadlo spolujezdce, posunula si sluneční brýle na čelo a podívala se na hodinky, aby mu dala najevo, že opravdu nemá čas. Bez ochrany černých skel a s vlasy, které jí vítr rozčuchal neposedně tak, že jí poletovaly kolem hlavy, mu náhle připadala mladší a neuvěřitelně zranitelná, i když to byla pochopitelně pouhá iluze, které Kyle rozhodně nemínil podlehnout. Eva měla, co se týká mužů, jistou pověst a Kyle dobře věděl, s kým má v tomto ohledu čest.

„Myslím, že tvůj problém dokážu vyřešit. Když si vezmeš jednoho z Messenů, nebude platit, že by si tě brali pro peníze, čímž padá i jedna z podmínek závěti. Zbývá už jen ta druhá, že manželství musí vydržet minimálně dva roky.“

Nakrčila obočí, jako by nad jeho návrhem, který jí tak zčista jasna přednesl, doopravdy přemýšlela. „I kdybych nakrásně chtěla,“ odpověděla po krátkém přemýšlení, „což rozhodně nechci, není to stejně možné, protože Gabriel a Nick jsou už ženatí a Daniel je zadaný, a tudíž nepoužitelný.“

Kyle v duchu ocenil, jak systematicky shrnula všechny možnosti a odškrtnula jeho bratry, aniž si vůbec připustila, že k nim patří i on. *Jako by se s ním nikdy neprocházela ruku v ruce Delfíní zátokou,*

ÚKLADY SVATEBNÍ NOCI

jako by se k němu nikdy netiskla a netoužila po jeho polibcích.

„Na jednoho Messenu jsi zapomněla,“ doplnil suše a jeho trpělivost brala rychle za své. „Mluvím tady o nás dvou a o jednom sňatku z rozumu.“

DRUHÁ KAPITOLA

Eva jen s největším sebeovládáním potlačila prvotní touhu hodit mu jeho nabídku hodně nevybíravým způsobem na hlavu. Popravdě řečeno si ani nebyla jistá, kde se v ní ten nepřekonatelný odpor k myšlence, že by si ji chtěl vzít, vlastně vzal. Mariovy předchozí pokusy provdat ji za jednoho z dalších Messenů ji ponechávaly naprosto v klidu.

Když se před rokem při četbě závěti dozvěděla její podmínky a plně si uvědomila dopad té jedné jediné věty, chtělo se jí zalézt pod stůl a už odtamtud nikdy nevylézt. Pouhá představa, že Kyle je dnes jediným ze všech bratrů – a zároveň jediný muž, který ji kdy opustil – s jehož pomocí může závěť naplnit, byla naprosto děsivá. „Nepotřebuju žádné nabídky z milosti,“ ohradila se.

Skučivý vítr na okamžik ustal a oni se najednou ocitli v uzavřeném světě ticha, které je ze všech stran obklopilo. Již vzápětí ho ale vystřídal hlasitě pronášené svatební sliby, jimiž si ženich a nevěsta v kostele navždy slibovali lásku a věrnost.

„Nějakou svatbu ovšem potřebuješ,“ připomněl jí. „A za dva roky, až dostaneš své dědictví, manželství zrušíme.“

Bodlo ji u srdce, jako by jí jeho jako by chirurgicky čisté řešení způsobilo bolest, jako by se dotklo její hrdosti.